

KRAJISKI NOP ODREDI imaju začetke još u oružanim grupama iz prvih dana ustanka oko Drvara, Bos.Grahova, Bos.Petrovcem u Podgrmeču, na Kozari, oko Banje Luke i Jajca. Ustaničke jedinice koje su nosile nazive gerilskih odreda i četa, nisale su u gotovo svim selima i ubrzo su toliko narasle da su u pojedinih krajevima u avgustu i septembru od njih formirani brojno jaki bataljoni. Mađa je na teritoriji Bosanske krajine formirano u FCR više partizanskih oñreda, ipak je samo njih sedam nosilo naziv krajiški.

PRVI KRAJIŠKI NOP ODRED je formiran krajem oktobra 1941. od partizanskih četa na teritoriji između Bos.Grahova, Sanskog Mosta, Prijedora, Bos.Novog i Bihaća. Početkom novembra ima 7 četa sa oko 600 boraca, a 13.XII već 8 četa, od kojih je formirano do kraja januara 5 bataljona. Ulaskom italijanskih trupa na teritoriju Odreda u oktobru i pojavom četnika, borbene akcije su gotovo prestale. Na vojnim i partijanskim konferencijama Odreda i masovnim zborovima naroda održanim decembra 1941. u januaru 1942. susbijen je italijansko-četnički uticaj i Odred je postepeno jačao i povećao borbenu aktivnost protiv okupatora i kvislinga. U toku januara i februara izvršio je više napada i diverzija na neprijateljske posade i objekte u dolini Une i Sane i duž komunikacija Bihać--Petrovac--Drvar i Petrovac--Ključ, među kojima se posebno ističu: rušenje dva oklopna voza između Bihaća i Bosanskog Novog 19. i 20.I; zarobljavanje vođa Italijana kod s.Kolunića 23.I, razbijanje Italijana kod s.Medenog Polja 24.I /zaplenjeno 80 pušaka, 2 puškomitrailjeza, 1 mitraljez, 1 top 65 mm i dr./. Prilivom novih boraca Odred je znatno narastao, te je 22.II 1942. reorganizovan: od Petrovačkog, Drvarskog i Grahovskog bataljona formiran je 5.krajiški NOFO, dok su u 1.NOPO /koji se još nazivao i Grmečki/ ostali: 1 bataljon Petar Škundrić, 2.bataljon, Drvarska i Bihaćka četa. Sudionim zborom

ra on je iz svog sastava dao proletersku četu, jačine 123 boraca, koja je, zajedno sa kozarskom proleterskom četom i vodom Drvaršćanom /od oko 40 boraca/, ušla u Proleterski bataljon Bosanske krajine. U marta je dao oko 250 boraca za Udarni bataljon 1. i 5.krajiškog NOPO, koji je upućen na teritoriju 4.krajiškog NOPO radi borbe sa četnicima. Tada /5.III/ je 1.NOPO imao 8 četa, naoružanih sa 810 pušaka, 16 puškomitrailjeza i 2 mitraljeza. U to vreme istakao se u oslobođenju Budimlić Japre /14.III/, gde je zarobio 175 domobrana. Razoružavanjem pojedinih četničkih grupa spričio je uticaj četnika na svojoj teritoriji. Odred je ponovo reorganizovan 26.III u tri bataljona sa deset četa. Među brojnim akcijama koje je izveo u toku maja i prvih dana juna ističu se napadi na italijanske trupe prilikom njihovog povlačenja iz Ključa u Petrovac 4—12.V, borbe za oslobođenje Prijedora /v./ i napad njegovog Udarnog bataljona /koji je formiran krajem aprila/, 11.VI na jako uporište Suhaču. Pri formiranju 1. krajiške brigade, 21.maja, Odred je dao još dve čete.— Za vreme kozarske ofanzive, juna i jula 1942, pojačao je dejstvu na neprijateljske posade u dolini Une i Sane radi pružanja pomoći okruženom 2.krajiškom NOPO. Tako 20.VI zauzima Bos.Krupu; ruši žel.prugu do Bos.Novog i mostove preko Une u Krupi i Otoci; 26. i 27.VI učestvuje u neuspelim napadima na Sanski Kost i 7.VII na Bos.Novi. Njegovi delovi su krajem jula učestvovali u borbenim za oslobođenje Ključa i doline Sanice. Ponovo je /29.VII/ dao dve čete /Pihačku i Bravaku/ u sastav 5.krajiškog NOPO, a 2.VIII Udarni bataljon za 2.krajišku brigadu. Njegovi delovi učestvuju u toku avgusta i septembra u napadu na Vrhpolje i u borbama u Uzinskoj krajini. Poslednje značajnije borbe Odred je vodio oko Ključa, a 14.X 1942. sa 1460 boraca ušao u sastav 6.krajiške brigade.

DRUGI KRAJISKI NOP ODRED je formiran sredinom septembra 1941., do sredine oktobra pod nazivom Kozarski NOP odred. Dejstvovao je na teritoriji između Banje Luke, Prijedora, Bos.Novog, Bos.Kostajnice, Bos.Dubice i Bos.Gradiške. Iz tog perioda najznačajnija mu je akcija napad na žel.stanicu Svodnu 8/9.X. Krajem novembra Odred ima 6 četa sa 670 dobro naoružanih boraca /dvije čete — 7. i 8. — jačine 380 boraca, potpale su privremeno pod štab 3.krajiškog NOPO/, a 21.XII već 1045 boraca. U januaru 1942. Odred ima tri bataljona. Napadina na komunikacije i manje posade otežao je a neatimično i parališao saobraćaj između Banje Luke, Prijedora, Bos.Novog, Kostajnice, Dubice i Gradiške, blokirao Dubicu i neprijateljske posade u dolini Sane i Une. U 1941. naročito se ističe akcijama na rudnik Lješljane, Svodnu, Draksenić, Podgradce i Brezičane. Krajem novembra 1941. Odred je odbio napad jačih nemackih, ustaških i domobrabskih snaga na slobodnu teritoriju Kozare, a u decembru izvršio više napada: razbio je i uništio 2.bojnu 11.domobranske pukovnije na Krakovici 5.XII i zaplenio 115 pušaka, 6 mitraljeza, 12 puškomitraljeza, 4 minobacača i drugu spremu; izveo uspešne napade na D.Dragotinju /10.XII/ i na uporište Turjak /15.XII/, gde su zarobljena 134 neprijateljska vojnika. Početkom 1942. bio najektičniji i najjači odred u bosanskoj krajini. U toku januara njegove jedinice ^{su}izvele uspešne napade na Blagaj, Brezičane, D.Dragotinju, Kozarac i druga uporišta, u kojima su savladali posade jačine od oko 20—50 vojnika; kod s.Sladići zarobili 70 neprijateljskih vojnika; izvršili prepad na blindirani voz između Dragotinje i Svodne. Posebno se ističu borbe kod s.Draksenića i Dubice sa 7 ustaško-domobranskih četa koje su prešle Savu i pokušale da prođu na slobodnu teritoriju. Značajnije akcije Odreda u prvoj polovini februara bile su: rezoruzanje 119 domobrana u Svodnoj /4.II/ i snalaganje žel.

stanice Omarske /7.II/. Pošto su Prijedor i ručnik Ljubija dejstvima Odreda bili blokirani, 4 ojačana bataljona iz 750. i 738. puka nem. 718. divizije izveli su napad iz Dubice ka Prijedoru, sa kojima je Odred vodio teške borbe 17--26.II, kada su Nemci prodrili u Prijedor i Ljubiju. Sredinom marta /16.III/ Odred je oslobođio Kozarac. Zatim je 24.III uništio oklopni voz i u regionu Dobrljina zarobio 59 domobrana, a 27/28.III napao Blagaj, zarobivši 87 domobrana. Krajem marta Odred ima već 4 bataljona /15 četa/ sa oko 3000 boraca. U toku februara i marta uputio je u borbu protiv četnika na teritoriji 4.krajiškog NCP odreda jednu proletersku četu, jačine 115 boraca /koja je ušla u Proleterski bataljon/ i Udarni bataljon, jačine 550 boraca. Aprila jedinice Odreda su odbile napad neprijatelja kod Bos.Novog i Dobrljina /8.IV/, koji je bio podržan avijacijom, 20/21.IV izvršile su uspešan napad na uporište Kijevce, 22.IV upale u Bos.Dubicu a 28.IV zarobile posedu od 44 domobrana kod Strižansakog mosta. Od 19.IV Odred nosi naziv Dr.Mladen Stojanović u znak priznanja i zahvalnosti svom prvom komandantu koga su četnici ubili 1. aprila. U maju Odred je izveo više uspešnih akcija: zajedno sa delovima Banjaskog NOTO srušio je vijačukt kod Volinja 7/8.V, a prilikom napada na uporište između Bos.Novog i Ravnica 9. i 11. IV zarobio je 138 neprijateljskih vojnika. Najveći uspeh postigao je 16. i 17.maja, kada je, zajedno sa 1.krajiškim NCP-i i Banjaskom proleterskom četom, oslobođio Prijedor i Ljubiju, gde je zarobljeno oko 1300 neprijateljskih vojnika. Odred je 21.V dao dva bataljona u sastav novoformirane 1.krajiške brigade. Krajem maja i početkom juna vodi teške borbe sa ustašama koji su iz Jasenovca i Dubice izvršili napad na slobodnu teritoriju, potpava jedan šlep i kod Dubice zarobljava dva tenka. U tim borbama su učestvovali i prvi partizanski avioni. Počev od 10.VI do kraja

jula 1942. Odred je vodio naobično teške borbe u Kozarskoj ofan-
zivi /v./. Po završetku neprijateljske ofanzive Odred je reor-
ganizovan; 2.VIII dao je 2 bataljona u sastav 2.krajiške bri-
gade, a 23.IX od preostalih jedinica formirana je 5.krajiška /ko-
zarska/ brigada. Na teritoriji Kozare ostala je partizanska če-
ta, koja je početkom aprila 1943. imala 66 boraca. Ona je 8.IV
prerasla u bataljon koji je ušao u sastav 5.krajiške brigade.
Kada je 26.maja brigada napustila teritoriju Kozare, formiran
je Kozarski NOP odred, koji je uskoro imao pet četa, a 20.VI
formirana su tri bataljona sa deset četa. U prvoj polovini jula
u Odredu je formirana 1.udarna četa. U toku leta Odred je izveo
niz napada na neprijateljske komunikacije, štitio slobodnu te-
ritoriju i obezbedivao posadinske radne bataljone pri skupljanju
žetve. Od značajnijih akcija ističu se: uništenje voza između
Volinjs i Dobrljina 28.VII, zarobljavanje domobranske čete u
Lomovitoj 27.VIII, uspešan napad na motorizovanu kolonu 373.pd
između Prijedora i Bos.Novog 29.VIII, kojom prilikom je uništeno
oko 40 motornih vozila i 3 pt topa, zaplenjeno 6 pt topova, 4
puškomitralice i zarobljeno 40 neprijateljskih vojnika. Od Od-
reda je 8.IX 1943. formirana 11.krajiška brigada. Na Kozari je
ostao manji odred, koji u toku jeseni i zimi 1943/44. nastavlja
sa akcijama zajedno sa 11.krajiškom brigadom: ruši mostove,
uništava neprijateljske vozove /12. i 16.XI/ i uspešnim zaseda-
ma nesni neprijatelju gubitke. U Odredu je 18.XII 1943. formi-
rana pt baterija a 10.V 1944. ima jedan bataljon, dve čete, di-
verzantsku četu i zaštitnicu. Deset dana kasnije daje dve čete
u novoformirani Timarski NOPO; 27.VII ima 411 boraca, a 13.X
1944. ulazi, zajedno sa Gradiško-ljudevčanskim i Timarskim NOPO
u sastav 20.krajiške brigade.

TEŠKI KRAJŠKI NOP ODRED je formiran krajem oktobra 1944.

od partizanskih jedinica na prostranoj teritoriji između Banje Luke, Ključa, Gamoča, Kupresa, D.Vakufa, Vlašić planine, Doboja i Motajice planine. U svom sastavu imao je pet bataljona /Pelagić, Iskra, Soko, Budućnost i Kočić/. U novembru je u srednjoj Bosni formiran i 6.bataljon a do kraja januara 1942. još dva.

Do novembra 1941. Odred je /neda ne pod tim nazivom/ oslobođio Šipovo, Jezero i Mrkonjić-Grad. U novembru izvršio je napad na ital.kolonu između Ključa i Mrkonjić-Grada 6.XI, a 8.XI zarobio 24 domobrana u Tijesnom. Pri napadu na D.Vakuf 21.XI spašio je pilaru, a 23.XI uništio posadu žandarmerijske stanice u Hrvaćanima i kod Kupresa napao jednu ital.kolonu. U toku decembra i januara Odred je imao više sukoba sa Italijanima u rejonu Kupresa /5. i 15.XII kod s.Rastičeva, a 8.XII na putu Kupres--Livno, u kojima je zarobio 42 ital.vojnika/ i sa domobranima duž komunikacije Jajce--D.Vakuf i Banja Luka--Sitičica, kod Krupe na Vrbasu, kod Han Kola, kod s.Majdan i u Vrbanji, gde je uništena žandarmerijska stanica jačine 50 žandarma. U međuvremenu su njezovi delovi u srednjoj Bosni oslobodili Škender Vakuf, Maslovar, Koričane, a 18--24.XII vodili teške odbrambene borbe sa jakinim neprijateljskim snagama koje su napadale iz Prnjavora na slobodnu teritoriju. Jače borbe delovi Odreda su vodili i kod s.Čelince 28--31.I 1942. U toku januara 1942. pod uticajem četničke propagande u Odredu nastaje previranje i prelazak boraca u četnike. Tako je 3.bataljon Kočić postao četnički, a u bataljonom Iskra takođe je bilo teško stanje. Tada je /6.II/ Odred podešten na 3. i 4.odred. U 3.odredu bili su bataljoni Pelagić, Iskra, Soko i Budućnost, i 5.III naoružan je sa 1400 pušaka, 38 puškomitrailjeza, 9 mitraljeza i 2 topa. Odred je 15.II razbio na putu Jajce--Mrkonjić-Grad 2.bojnu 9.domobranske pukovnije, izbacivši ih stroja 127 domobrana. Međutim, napad na Mrkonjić-

-Grad 28.II nije uspeo zbog četničke izdaje. Cetnička aktivnost znatno je smanjila dejstva Odreda. U toku juna delovi Odreda /bataljon Budućnost/ vodili su borbe sa četnicima kod Peulja i Crnog Luga, sa četnicima i domobranima u rejonu Mrkonjić-Građa /28.VI/. Odred je 50.VI odbio jači napad četnika i domobrana iz rejona Jajce, D.Vakuf na slobodnu teritoriju Janja. U toku jula on pojačava aktivnost oko Jajca i na komunikaciji Jajce--Bugojno, učestvuje u oslobođenju Glemoča 20.VII, Ključa i Saniće krajem jula. Tada se u Odredu nalaze samo dva bataljona /Pelagić i Iskra/ i Kupreška četa, jer su bataljoni Budućnost i Soko izašli iz njegovog sastava. U toku avgusta bataljoni Pelagić i Iskra uče- stvuju u teškim borbama za Kupres, kojom prilikom su poginuli legendarni komandenti ovih bataljona Šolaš i Metlić. Između 21. i 25.VIII formiran je Kupreški bataljon jošine tri čete, u toku septembra Prozorski i Zijanetski bataljon, koji su ušli u 10. hercegovačku, odnosno 5.crnogorsku brigadu. zajedno sa proleter- skim i krajiškim brigadama Odred uče- stvuje 24. i 25.IX u oslobo- đenju Jajca, u oktobru u borbama sa delovima nem./16.divizije i 3.domobranskog zbora u rejonu Jajce, 24--26.XI u drugom oslobo- đenju Jajca, a početkom decembra, zajedno sa 3.divisijom, u odore- denim borbama oko Jajca. Decembra 1942. Odred daje 650 boraca za formiranje 7.krajiške brigade, a 3.I 1943. je reorganizovan i dobija naziv 3.krajiški NOP odred Sino Šolaja, sastava 4 bataljo- na, da bi već 22.I od glavnine Odreda formirana 9.krajička bri- gada.

OČTVRTI KRAJIŠKI NOP ODRED je formiran 6.II 1942. od bata- ljona iz sastava 3.krajiškog NOFO, koji su dejstvovali na Banja- či i u srednjoj Bosni. Početku, Odred je dejstvima na neprija- teljske komunikacije prekinuo vezu Banja Luke sa Jajcem, Tesli-

ćem i Prnjavorom, blokiraо posadu kotor varoši, izvodio čete di-
verzije na žel.pruge i puteve u dolini r.Bosne i Usore. Međutim,
uskoro su u Odredu izbili četnički pučevi, i Banjački bataljon
postao je četnički. Da bi pomogao Odredu u suzbijenju četnika Spe-
rativni štab je u februaru i martu uputio iz 2, 1. i 5.krajiškog
NOFO dve proleterske čete i jedan vođ, od kojih je 25.III formi-
ran Proleterski bataljon. zajedno sa pouzdanim delovima Odreda
ovaj je bataljon vođio vrlo teške borbe sa četnicima na čitavom
području srednje Bosne. U toku aprila stigao je u pomoć i Udarni
bataljon 2.krajiškog NOPO, a nešto kasnije i Udarni bataljon 1. i
5.krajiškog NOP odbroda. Međutim, oni nisu uspeli da zaustave pro-
ces osipanja Odreda. Od četiri bataljona, odnosno dvanaest četa,
neoružanih sa 1750 pušaka, 25 puškomitrailjeza, 7 mitraljeza i 2
minobacača, koliko je Odred imao 5.III, sredinom juna su ostale
samo dve čete -- Prnjavoracka i Crnovrška. Od značajnijih akcija,
koje je Odred izveo u periodu februar-juni, bile su: zajedno sa
Proleterskom četom sa Kozare uništenje domobranske posade u Kru-
pi na Vrbasu /oko 120 vojnika/ 12.II, naspd na nemacke vojнике u
s.Nožičkom kod Prnjavora 20.III, teške borbe sa ustvačko-domobran-
skim snagama kod kotor Varoši /sredinom aprila/. Posle mučnih na-
pada četnika na štab Odreda i ambulentu u Jošavci uoči 1.aprila,
na bolnicu u Černići, radionicu u Boču i četu u Skender Vaku-
fu, posle rasbijanja 2.bataljona 4.odreda i odlaska Udarnog bata-
ljona 2.odreda ka Kozari, u toku maja je nastupila vrlo teška
situacija u Odredu. I preostale dve čete, Crnovrška i Prnjavor-
ska, su se u toku juna raspale, tako da se samo grupa boraca kra-
jem juna uspela prebaciti u Slavoniju zajedno sa gotovo prepolog-
ljenim Proleterskim bataljonom. Od tada su, na teritoriji Odreda
zavladići četnici. Tek 26.VIII 1942. iz Slavonije se vratila gru-
pa boraca 4.odreda i pod teškim uslovima uspeo je da se održi

do 30.IX kada su je četnici i ustaše razbili na Motajici. Dolazak 1.prol.divizije u srednju Bosnu decembra 1942., omogućio je da se u ovoj oblasti ponovo formiraju partizanske jedinice. Tako je 3.II 1943. obnovljen 4.krajiški NOPO jačine dva bataljona sa ukupno 384 boraca. Maja 1943. Odred je raspoređen i od njegovih jedinica formirana dva odreda: Banjalučki i Prnjavorški.

PETI KRAJIŠKI NOCP ODRED je formiran 22.II 1942. od jedinica iz 1.krajiškog NOPO. Petog marta u svom sastavu ima 12 četa, sa 920 pušaka, 34 puškomitrailjeza, 11 mitraljeza i 3 topa. Dejstvima na komunikacije Odred je uspeo da oteža a zatim i spreči komuniciranje Italijana između Bihaća, Bos.Petrovca, Ključa, Drvara i Bos.Grahova i blokira neke od tih garnizona koji su snabdeveni vazdušnim putem. Istovremeno je vodio borbe sa četnicima koji su imali jaku uporištu oko Grahova i Knina, odakle su ugrožavali slobodnu teritoriju Odreda. U toku aprila dao je iz svog sastava izvestan broj boraca za Udarni bataljon 1. i 5.odreda. Aprila 1942. Odred je vodio borbe sa jakim ital.snagama koje su prodile iz Knina preko Grahova u Drvar i Petrovac i deblockirale te garnizone. Posle toga Odred izvodi manje akcije na komunikacijama. No njegova aktivnost se sve više usredoreduje na borbu protiv četnika u Grakovskom sretu, u kojoj učestvuju i liške i dalmatin-ske partizanske jedinice. U toku maja delovi Odreda izvode više napada na ital.jedinice koje su se povlačile iz Ključa ka Petrovcu i Drvaru. U rejonu Bravskog je, uz sadejstvo delova 1.krajiškog NOPO, u borbama 3--7.V razbijen jedan ital.bataljon. Pošto su Italijani 25.V napustili Bos.Petrovac, Odred je usmerio glavninu svojih snaga prema Drvaru i Grahovu. Radi čišćenja od četnika sela u okolini Grahova i Knina formirao je Udarni bataljon, koji je 27.V vodio borbe sa četnicima u rejonu sela Peulja, Grkovaca, Crnog Luga, a 6.juna napadao na Glamoč, da bi zatim pro-

dužio ka Pijevi i Janju, gde je zajedno sa Udarnom četom 3.krajiškog NOPC vodio krajem juna borbe sa četnicima i domobranima. U međuvremenu su ostala tri bataljona nastavila sa napadima na komunikaciju Bos.Petrovac--Drvar--Grahovo /1.bataljon je 17.V razbio Ital. kolonu koja se krećala iz Bos.Petrovca ka Oštrelju, zaplenivši dva topa, dva mitraljeza, dva puškomitraljeza i 30 pušaka. Delovi Odreda su 20.VII oslobodili Glamoč, krajem jula učestvovali u borbama za oslobođenje Ključa i doline Sanice, a potom obezbedivali sakupljanje žetve. Usled pripajanja Bihaćke i Kruševske čete, Odred je 31.VII reorganizovan, tako da su formirana još dva bataljona, kada je imao šest bataljona: 1. Kihacki, 2. Zdravko Čelar, 3. Rajko Bošnić, 4. Gavrilo Princip, Udarni i Omladinski bataljon Radivoje Rodić. U napadu proleterskih brigada na Livno 5--7.VIII učestvovalo je i pet četa Odreda. U toku avgusta 2.bataljon Zdravko Čelar ušao je u sastav 6.krajiškog NOPC, a 1. i 3.bataljon u 3.krajišku brigadu. Pošto je ostao samo sa dva bataljona /Omladinski i 4. Gavrilo Princip/, Odredu su pripojeni Glamočki bataljon Budućnost iz 3.krajiškog NOPC i bataljon Starac Vujsadin iz 4.operativne zone Hrvatske /21.avgusta/. Početkom septembra Omladinski bataljon učestvuje, zajedno sa 3.krajiškom brigadom i delovima 1.krajiškog NOPC, u borbama u Cazinskoj Krajini. Devetog septembra od Odreda je formirana 4.krajiška brigada, a na teritoriji Odreda formirana je Komanda Drvarsko-petrovačkog vojnog područja.

ŠESTI KRAJIŠKI NOP ODRED je formiran 1.V 1942. od partizanskih grupa na Manjači, uz pomoć Udarnog bataljona 1. i 5.odreda. U svom sastavu imao je 1 bataljon i 1 polubataljon. Nedovoljno učvršćen, stalno razjedan četničkom propagandom, Odred se ubrzo nakon odlaska Udarnog bataljona sa njegove teritorije, oko 20.V raspao. Ponovo je formiran 17.VIII 1942. od Ribničkog bataljona

Soko iz 3.krajiškog NOPC, 2.bataljona Zdravko Čelar iz 5.krajiškog NOPC i bataljona Zrmanje, koji je bio sastavljen od boraca bivšeg Manjačkog bataljona 3.krajiškog NOPC. Tada je imao oko 1000 boraca. Već krajem avgusta i početkom septembra učestvuje u borbama sa nemačkim i domobranskim snagama na pravcu Banja Luka--Sitnica a potom dejstvuje oko Vrhpolja, gde obezbeđuje omaličinske radne brigade i stanovništvo na spasavanju žetve. Tokom septembra i prve polovine oktobra Odred je učestvovao u borbama duž komunikacije Mrkonjić-Grad--Banja Luka i u dolini gornjeg toka Sane, a 7.X u oslobođenju Ključa zajedno sa 1.proleterskom brigadom. Od snaga Odreda formirana je 14.X tzv. krajiška polubrigadsa /koja je decembra ušla u sastav 7.krajiške brigade/, a bataljon Zdravko Čelar je 22.X ušao u sastav 3.krajiške brigade.

KRAJIŠKI /MUSLIMANSKI/ NOP ODRED GAZINSKE KRAJINE je formiran 15.III 1944. jačine tri bataljona; Bužimski, Malo-kladuški i Stijenski, sa ukupno 600 boraca, neoružanih sa 309 pušaka, 16 puškomitrailjeza i 2 mitraljeza. Bio je u sastavu Unske operativne grupe. Njegova aktivnost se svodila uglavnom na držanje položaja prema neprijateljskim garnizonima. Od 9. do 12.aprila učestvovao je u neuspešnim borbama za Gazić, zajedno sa 1. i 2.muslimanskim brigadom. Početkom maja 1944. Odred se raspao. Ostalo je samo oko 40 boraca od kojih je formiran Bužimski bataljon, koji je kasnije brojno narastao i ostao u sastavu Unske operativne grupe.

P.Morača, Organizacioni razvitek narodnooslobodilačkih partizanskih odreda u Bosanskoj Krajini u 1941. i 1942.godini, VII, 1/1950; A.Bašić i I.Čejvan, Ustanak na Zorari i borbe Drugog krajiškog odreda do juna 1942.godine, VII, 1/1951; I.Koštić, M.Dakić, Kaš slobodarski Janj, Banjalučke novine, 17.II 1955.